

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Telefon: (06-1) 443-5573 / 33-104,
Telefax: (06-1) 443-5733 / 33-133,
E-mail: orfkitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ea:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – az örizetlenül hagyott ingatlan vonatkozásában

h e l y t a d o k

a rendőri intézkedés elleni panaszt egyebekben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Panasztestület ügyfélszolgálatán szóban terjesztette elő panaszát a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, amelyet a Panasztestület ügyfélszolgálatán szóban kiegészített, amit jegyzőkönyvben rögzítettek.

A panaszos előadta, hogy *-n nála volt láthatáson * gyermeke a nyári szünetben. Az édesanya megjelent a panaszos lakásánál és el akarta vinni a gyermeket, azonban ő nem akarta ezt megengedni és elmondása szerint a gyermek sem akart visszamenni az édesanyjához. Az anya kihívta a rendőrséget. A panaszos a rendőröktől távoltartás elrendelését kérte és állításait tanúkkal szeretne volna megerősíteni. Ekkor az egyik rendőr kiabált vele és a pisztolytáska felé nyúlt, de végül nem tett semmit. Panaszos, amikor visszatért a tanúval, akkor kezeit rögtön hátra bilincseltek, a tanúnak pedig azt mondták a rendőrök, ha beleavatkozik, akár elő is állíthatják. A panaszos kérése ellenére nem lazítottak a nagyon szorosan meghúzott bilincsen, mely nyomot hagyott a kezén, és amely kapitányságra megérkezést követően is rajta maradt még kb. 10 percig. A panaszos sérelmezte, hogy az udvarról állították elő és mind a lakása, mind a kapu nyitva maradt. Ezt jelezte a rendőrök felé, de ők nem törődtek vele. Sérelmezte továbbá, hogy sem őt, sem a gyermekét nem hallgatták meg. A panaszos úgy gondolta, hogy a hangoskodására való tekintettel csendháborítás miatt állították elő, illetve azért, mert a rendőröket korruptnak nevezte. A panaszos sérelmezte, hogy az előállítás során a telefonját nem használhatta. A panaszos megjegyezte, hogy korábban már történt rendőri intézkedés valamint a gyámhatóság is értesítésre került az anya bejelentése alapján, közös gyermekük öngyilkossági kísérlete miatt.

Panaszos *-n ismét megjelent a Panasztestület ügyfélszolgálatán és az addig elmondottakat egészítette ki annyival, hogy a rendőri intézkedés alkalmával azonnal kérte, hogy értesítsék a gyámhatóságot, hallgassák meg a gyermekét és kérjenek ideiglenes elhelyezést.

A panaszos a beadványában az alábbiakat sérelmezte:

- 1. az intézkedési kötelezettséget;**
- 2. bilincs alkalmazását;**
- 3. bilincs általi sérülés okozását;**
- 4. ingatlan bezárásának hiányát;**
- 5. az előállítás során történő telefon használatának hiányát;**
- 6. gyámügyi eljárás, gyerek elhelyezéssel kapcsolatos intézkedés hiányát.**

A Panasztestület az elvégzett vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, és az abból levezethető testi integritáshoz, a IV. cikk (1) bekezdésben foglalt személyi szabadsághoz, illetve a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az alábbiak szerint.

A Panasztestület a rendőrök intézkedési kötelezettségével kapcsolatban megállapította, hogy a bejelentések tartalma miatt, mivel az felvetette szabálysértés elkövetésének a gyanúját fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége.

A Panasztestület eljárásában megállapította, hogy nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga, mivel előállításának az volt a célja, hogy a gyermek elvitele biztosítható legyen és ez a panaszos ellenszegülő, hangoskodó magatartásának a megtörése nélkül nem volt biztosítható.

A Panasztestület álláspontja szerint a panaszos előállításának időtartama nem volt aránytalan, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga, ugyanis az előállítás két és fél órányi időtartama alatt sor került a beszállítására, a személy azonosságának megállapítására, az előállítással kapcsolatos dokumentációk kitöltésére és az orvosi vizsgálatára.

A Panasztestület a kényszerítő eszköz használatának jogszerűsége kapcsán arra a megállapításra jutott, hogy panaszossal szemben a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor, ezért sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A döntésem alapjául szolgáló tényállást a – a Ket. 50. § (1) bekezdésébe foglaltakra figyelemmel – az alábbi bizonyítékok felhasználásával állapítottam meg:

- a panaszos előadásáról készült jegyzőkönyvek;
- az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés;
- nyilatkozat a kényszerintézkedéssel érintett részéről;
- az előállítás időtartamáról szóló igazolás;
- jelentés;
- a panaszosról készített orvosi látlelet és vélemény;
- összefoglaló jelentése;
- 2 db fényképfelvétel a panaszosról;
- 1db CD lemez hangfelvételekről.

III.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,
 bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
 bírálja el.”

A panaszos által előadott, a gyámügyi hatóságot, a gyermek elhelyezését érintő eljárásokkal kapcsolatos sérelmek polgári eljárásjog keretén belül bírálhatók el, amely eljárás vizsgálatára hatáskörrel nem rendelkezem.

A fentiekre tekintettel a panaszos polgári peres eljárással összefüggő sérelmekből eredő panaszai tárgyában a hatásköröm hiányát állapítottam meg.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

IV/1. A rendőrség intézkedési kötelezettsége

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pontja szerint, „A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében,…”

Az Sztv. 195. § (1) bekezdés alapján „Aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalmát, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) és (2) bekezdés értelmében „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.” „A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására.”

A rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n * órakor a Rendőr-főkapitányság ügyeletére érkezett bejelentés alapján az ügyeletes tiszt utasítására megjelentek a * szám alatt, mivel egy személy édesanyaként és a gyermek törvényes képviselőjeként bejelentést tett arról, hogy gyermekét haza akarta vinni, de a panaszos ezt megakadályozta.

A bejelentő bírósági irattal támasztotta alá, hogy a közös gyermekük az ő felügyelete alatt áll, jelenleg engedéllyel tartózkodott a panaszosnál, azonban a panaszos azt mondta neki, hogy nem viheti el a lányukat, mert véleménye szerint jobb helyen van nála.

Az intézkedés során a rendőr a panaszost szóban meghallgatta, aki rendkívül agresszív hangnemben beszélt, magából kikelve ordította, hogy az anya nem viheti el a lányát. A rendőröket „korrupt” jelzővel illette.

Ezt követően a panaszos – a rendőrök többszörös figyelmeztetése ellenére – tovább kiabált, magából kikelve ordított, ezért a rendőrök bilincset alkalmaztak és a szabálysértés tovább folytatása miatt előállították a Rendőrkapitányságra. Az intézkedés alatt a panaszos felhívta a 112-es segélyhívó vonalat és panaszt tett a rendőrökre, hogy a helyszínen nem úgy jártak el vele, ahogy azt Ő szeretne volna és többször „lekorruptozta” őket.

Jelen esetben – a jogszabályi előírásoknak megfelelően – a rendőrség intézkedési kötelezettsége telefonos bejelentés alapján fennállt, így a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el akkor, amikor a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

IV/2. Bilincs alkalmazása

Az Rtv. 48. § alapján „A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére”.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés d) pontja szerint „Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg.”

Az Rtv. 47. § és 48. § d) pontja szerint „a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat. A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy ellenszegülésének megtörésére.”

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint „A bilincselés módjai: kezek előre vagy hátra bilincselése,”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés a) pontja szerint „A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha

ab) az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik,”

A rendőr a jelentésben foglaltak alapján a panaszost felszólította, hogy fordítson hátat, kezeit tegye hátra, mivel kényszerítőeszköz kerül vele szembe alkalmazásra. Felszólításra a panaszos engedelmeskedett és kezeit r. törm. hátrahelyzetbe bilincselte, ezt követően beültetésre került a szolgálati gépjárműbe. Az előállítás folyamán panaszos folyamatosan kifogásolta az intézkedés jogszerűségét, annak törvényes mivoltát.

A rendőri intézkedések gyakorlati végrehajtásának alapvető taktikáiról szóló 18/2008. ORFK utasítás mellékletében található oktatási anyag alapján az intézkedés alá vont személyek

magatartása négy féle lehet: együttműködő, passzív- vagy aktívan ellenszegülő, támadó. Az intézkedés végrehajtása során az intézkedés alá vont személy magatartása változhat - a rendőr szempontjából – pozitív, illetve negatív irányba is. Ebből következően fontos alapelv:

- a rendőrt az állampolgár magatartása ne tévessze meg,
- a rendőr ne legyen könnyelmű,
- az állampolgár magatartását ne értékelje alul, ugyanakkor ne reagálja túl,
- az intézkedés során folyamatosan kísérje figyelemmel az állampolgár reakcióit, megnyilvánulásait, arckifejezéseit, mimikáját, testbeszédét stb.

Tekintettel arra, hogy a panaszos viselkedésére hangulati labilitás volt jellemző, mivel az intézkedés megkezdésekor ordibált, ellenszegült, ugyan a rendőri felszólításnak később már engedelmeskedett és együttműködést tanúsított, azonban a rendőr helyesen mérlegelt akkor, amikor az előállítás során bilincset alkalmazott, mivel a szökés megakadályozása nem egy folyamatban lévő cselekmény, pl. aktív ellenszegülés megszakítására irányul, hanem egy preventív intézkedés is lehet.

A bilincselés szükségességét támasztja alá a panaszos előállítása során való agresszív viselkedése is, amelyre korábbiak miatt számítani lehetett, valamint a mindennapi járőrszolgálat ellátásához használt gépkocsi, amely nem speciálisan a személyi szabadságában korlátozott személy szállítása céljára van kialakítva.

A rendőr mérlegelési jogkörébe tartozik az, hogy bilincselést alkalmaz vagy sem, mivel az intézkedése során szem előtt kell tartani annak eredményes befejezését.

Mindezekre tekintettel, a panaszossal szemben a bilincs alkalmazása indokolt volt, ezért a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

IV/3. Bilincs általi sérülés okozása

Az Rtv. 16. § (1) A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 17. § (2) A rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére - amint ez lehetséges - segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

A panaszos sérelmezte, hogy a bilincs alkalmazása során sérülést szenvedett.

A rendőri jelentés szerint a Rendőrkapitányságra való előállítását követően, mivel panaszos a bilincs által okozott sérülésre hivatkozott, orvosi ellátásban részesült. Megjegyzendő, hogy a rendőrségnél rendszeresített ún. patentbilincs nem rögzíthető, ezért ha a megbilincselte mozgatja benne a kezét, az jobban rászorul a kényszerintézkedés alá vont kezére, így akár hámsérülést is okozhat a panaszos magatartása.

A bilincs által okozott sérülés nem haladja meg azt a mértéket, amely a bilincs anyagából és kialakításából következően már kismértékű ellenszegülés esetén is bekövetkezhet, erre figyelemmel a panasz alaptalan.

IV/4. Ingatlan bezárásának a hiánya, valamint őrizetlenül hagyása

Az Rtv. 2. §-ban foglaltak szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A Szolgálati Szabályzat 15. § (1) bekezdése szerint „Ha az Rtv. 33-34. §-a, vagy 37. § b)-c) pontja alapján a személyt a lakásából szállítják el, szükség esetén a lakásban maradó vagyontárgyait a rendőr biztonságba helyezi, az üresen maradó lakást tanúk jelenlétében lepecsételi.”

A panaszos állítása szerint előállítása a lakhelyeül szolgáló ingatlan udvarából történt, így mind a lakása, mind pedig a kertkapu nyitva, és felügyelet nélkül maradt. A panaszos ezt később jelezte a rendőröknek, azonban ők ezzel nem törődtek.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint a panaszos előállítása az ingatlan előtti utcafrontról, vagyis közterületről történt, azonban a rendőri jelentés egyetlen részlete sem tér ki arra, hogy a panaszos kérte ingatlanának bezárását, illetve, hogy meggyőződtek volna arról, hogy az ingatlan őrizetlenül marad. A Szolgálati Szabályzat hivatkozásának értelmében ugyan csak a lakásból előállított személy esetében kell az őrizetlenül hagyott ingatlan biztonságba helyezéséről gondoskodni. Ugyanakkor ez az intézkedési helyzet, amikor a panaszossal szemben a lakása előtt intézkednek lényegileg ugyanolyan helyzetbe hozta a panaszost, mintha a lakásából szállították volna el, hiszen lakását szándékai szerint rövid időre – az intézkedés idejére – hagyta el, attól térben sem távolodott el olyan mértékben, amelyre tekintettel tőle elvárható, vagy egyáltalán feltehető lett volna, hogy az ingatlanát nyilvánvalóan lezárta, vagy őrzéséről más módon gondoskodott.

Erre tekintettel, a panaszos által őrizetlenül hátra hagyott ingatlan lezárásának elmulasztására vonatkozó panasz megalapozott.

IV/5. Az előállítás során a telefon használatának megtiltása

Az Rtv. 13. § (3) bekezdés szerint „A rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.”

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján „A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során a rendőrök telefonhasználatát korlátozták, hívást sem kezdeményezhetett.

Megállapítható a rendőri jelentésekből, hogy a panaszos a helyszínen mobiltelefonját használhatta, használta. A panaszos a segélyhívó számon (112) betelefonált a Tevékenység Irányítási Központba, mely során az ügyeletes tiszt, valamint a panaszos közti párbeszéd felvételre, majd CD lemezen rögzítésre került és a panasz elbírálása során rendelkezésre állt.

A CD lemezen található hangfelvétel, valamint a rendőri jelentés közokirati minőségére tekintettel az abban foglaltakat fogadtam el, ezért a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

V.

A Panasztestület jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalása során megállapította, hogy a bilincs alkalmazására jogalap nélkül került sor, ezért sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

A Panasztestület álláspontjával nem értek egyet, mivel az intézkedés teljes időtartama alatt a panaszos viselkedésére a hangulati ingadozás volt a jellemző, hol passzívan ellenszegülő, hol pedig együttműködő volt. A rendőr mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy bilincset alkalmaz-e vagy sem, azonban mindig az intézkedése eredményes befejezését kell szem előtt tartania. A rendőri intézkedést a panaszos bírósági határozaton alapuló kötelezettségének megszegése indukálta, a bilincselést a rendőri intézkedés alatt tanúsított magatartása, a szökés megakadályozása, valamint, hogy az előállítás nem az erre a célra kialakított járműben történt.

A Panasztestület állásfoglalásában az előállítás jogalapját, arányosságát, valamint annak időtartamát is megvizsgálta.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezt a kérdéskört nem sérelmezte, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

A Panasztestület a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a panaszos előállításához meg volt a kellő jogalap, illetve a panaszos személyi szabadsághoz való joga nem sérült.

Az előállítás jogszerűségét erre irányuló panasz hiányában nem vizsgáltam.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Pp. 330. § (2) bekezdése;
- Ket. 100. § (1) bekezdés c) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (7) bek., 50. §;

- Rtv. 1. §, 2. §, 13. § (1) bek. 93/A. § (2) bek., (6) bek., (7) bek. (9) bek. 2. § (1), 13. § (1) és (2) bek., 15. § (1) bek. 18. § (1) bek., 16. § , 17. §, 47. §, 48. §;
- Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bek., 9. § (1) bek., 41. § (1) bek.;
- Sztv. 195. § (1) bek.

Budapest, 2015. január 21.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**